

[Boligministeren]

gangsproblemer, og så har vi fundet ud af, at de tal var nok dem, der var de rareste at have med at gøre, men anden visdom ligger ikke i dem.

Til hr. Bjørn Poulsen vil jeg sige, at vi må i det udvalgsarbejde, der kommer om andelsboligerne, finde frem til en finansieringsform, som gør det muligt for disse boliger at finde en rigtig plads, men det er et vanskeligt problem.

Til hr. Kaj Hansen vil jeg sige, at med hensyn til de 8 mill. kr. har jeg svaret i relation til hr. Wilhjelm. Jeg har også svaret på dette om de økonomiske og de politiske motiver. Det væsentligste spørgsmål, som jeg ikke har svaret på i anden forbindelse, er formentlig, hvorfor vi afviser kommunisternes ændringsforslag om at fradømme såkaldte bolighajer retten til at eje og administrere ejendomme. Forklaringen er den ganske enkle, at jeg ikke tror på, at ændringsforslaget er effektivt. Man kan tage en hurtigbåd over på den anden side af Øresund, hvor de har disse regler, og få at vide, at disse regler er virkningsløse, fordi der så bare kan indsættes stråmænd. Vi har så gjort det i stedet for, at vil har stillet et ændringsforslag, der indebærer, at vi får afhjulpet manglerne ved, at Grundejernes Investeringsfond træder ind.

Hr. Niels Helveg Petersen forklarede meget tydeligt reglerne omkring realkrediten, og det gør det mindre påkrævet at svare hr. Wilhjelm på det, men jeg vil godt sige, at på tilbudsområdet – i det tilfælde, hvor det drejer sig om lejligheder, der kunne blive ejerlejligheder – gælder præcis de samme regler som tidligere, dvs. en vurderingssum plus 25 pct. Hvad kan der så ske? Jo, der kan ske det, at ejeren i dag siger: så vil jeg overhovedet ikke skille mig af med ejendommen, for jeg vil ikke have det pantebrev. Hvis han nu i stedet for får mulighed for at få realkreditobligationer med samme løbetid og med samme pålydende rente som sælgerpantebrevet, så har han fået et papir, der er mere værd på grund af omsætteligheden, på grund af kursforskel mellem pantebreve og realkreditobligationer. Lejerne har ikke fået nogen ekstra udgift af den grund. All right, det tilfælde er meget klart.

Så er der de andre tilfælde. Det er tilfælde, hvor vi har den almindelige tilbudspligt, hvor lejerne kan hoppe ind i en handel, som ejeren er ved at indgå. Der vil lejerne så en-

ten bare kunne tage det på de vilkår, den eventuelle køber skulle have, eller lejerne kan gå ud, og i kraft af, at de kan få realkreditlån i forbindelse med denne overdragelse, kan de enten skaffe sig det noget billigere, fordi de igen kan udnytte kursforskellen mellem sælgerpantebrevs og realkreditobligationers kurs, eller de kan benytte sig af det til at skaffe sig andre priser, andre udbetalinger og på den måde få det til gå i hak. Det kan så i givet fald ende med, at de får en mindre eller en større husleje, men det er op til deres eget frie valg, hvad de gør, og det er en netfordel for dem.

Til hr. Arne Bjerregaard vil jeg sige, at det er da rart, at hr. Arne Bjerregaard ikke helt har slået hånden af os, men stemmer for nogle af vores ændringsforslag. Vi vil ikke have midler til at finansiere det nye almennyttige byggeri ved så stor en grundkapitaltilførsel, som kristeligt folkeparti foreslår. Det var da rart, om vi havde det, men det har vi bare ikke.

Til hr. Mølgaard vil jeg kun sige tak, fordi man vil stemme for enkelte af vore ændringsforslag.

Så var der lige spørgsmålet om kommissorium for det udvalg, der skal foreslå andelsboliger. Ja, vi skal jo have udformet det kommissorium, men tanken er, at udvalget skal være frit stillet. Det, der skal være bindingen for udvalget, er, at man skal foreslå nogle finansieringsformer, der er af en sådan art, at man kan få et byggeri af andelsboliger, som giver et tilbud af et vist mærkbart omfang på markedet for nybyggeri.

Kirsten Jacobsen (FP):

Kun et par meget korte bemærkninger. For det første er jeg meget overrasket over, at man ikke anser det for noget juridisk problem at undlade at lade disse aftaler tinglyse på den faste ejendom. Ministeren sagde, at de juridiske eksperter i boligministeriet ikke havde fundet det nødvendigt. Jeg er ikke helt sikker på, at juridiske eksperter uden for boligministeriet vil have den samme opfattelse. Det er nu ikke ualmindeligt, at de har det alligevel, men jeg synes, der skal meget, meget stærke argumenter til for at fravige tinglysningslovens § 1, som er den almindelige bestemmelse, og hvoraf det fremgår, at aftaler om fast ejendom skal tinglyses for at få